

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

SØGULIGA SPENNANDI VAL

Um seytjan dagar skulu vit gera av, hvørjir tveir persónar skulu umboða okkum á Fólkingi. Tað er so ymiskt, hvønn týðning fólk leggja í hesar báðar sessir. Meðan sjálvstýrisflokkarnir í gomlum døgum ikki vildu stilla upp til eitt »dansk val«, so eru allir flokkar og allir politikarar í dag á einum máli um, at eitt fólkingssval hevur stóran týðning.

Seinasta skeiðið hava Tjóðveldi og Sambandsflokkurin átt umboðini. Meðan Sambandsflokkurin hevur eina drúgva søgu á Fólkingi, so hevur Tjóðveldi – burtursæð frá seinastu 10 árunum, bara eina ferð havt umboðan har fyrr. Tað var skeiðini 1973-75 og 1975-77.

Nýggi javnaðarmaðurin, Sjúrður Skaale, segði í sjónvarpinum, at tað hevur stóran týðning at hava umboð á fólkingi, sum hevur beinleiðis samband við Helle Thorning-Schmidt, sum eftir øllum at døma verður nýggjur forsætisráðharri – ikki minst, tá Danmark tekur yvir formansskapin í ES á nýggjári-num.

Spurningurin er sjálvandi, um hesir sessir í heila tikið hava nakran týðning. Sjálvstýrisflokkurin, ið sum kunnugt ongan kjans hevur at fáa umboðan á Fólkingi, plagar at siga, at hesir sessir skulu niðurleggjast, og at vit skulu hava onkrar sendimenn í staðin. Hini, sum hava kjans at fáa umboð, tosa ikki um

slíkt.

Tað er uttan iva praktiskt hjá einum lögmanni, at flokkur hansara er umboðaður í Fólkinginum – og tað ger tað ikki verri, um hann eisini er partur av einum stjórnargrundarlag. Soleiðis hevur Kaj Leo Johannesen havt Edmund Joensen.

Høgni Hoydal hevur verið rættiliga eyðsýndur við sínum máta at vera fólkingssmaður uppá. Tiltakið við Norðuratlantsbólkinum hevur uttan iva skapt honum – saman við grønlendingunum, eitt gott útgangspunkt og ein góða umsiting, sum Fólkingið rindar fyri.

Edmund Joensen hevur verið partur av Vinstra, men hevur eisini

roynt profilerað sína skrivstovu á Christiansborg.

Báðir fólkingssmenninir eru

eisini valdir á lögting. Okkurt bendir á, at Javnaðarflokkurin – fyri at vinna undirtøku – fer at føra fram, at somu persónar ikki skulu veljast í bæði tingini. Í Danmark er tað til dømis vanlig mannagongd, at fólk, sum verða vald í ES-tingið leggja fólkingssstarvið niður.

Fólkingssvalið komandi verður eisini ein forsøgn upp á lögtingsvalið, sum verður um fáar vikur. Tí er talan um eitt søguliga spennandi fólkingssval.

» Fólkingssvalið verður ein forsøgn upp á lögtingsvalið

Anfinn og Jóannes á Fólkingi

Fólkaflokkurin og Javnaðarflokkurin kunnu sum einki vinna fólkingssvalið um flokkarnir gera eina rætta og taktiska uppstilling.

Tað sigur seg sjálv, at tað gevur líta meining at velja ein floksformann í Føroyum á danska fólkingið. Ein persónur kann ikki sita í tveimum parlamentum í tveimum londum.

Allir flokkar leggja dent á, hvussu stóran týðning fólkingssessurin hevur. Helst hevur hann tað. Fyri Føroyar man hann heldur vera av diplomatiskum slag, og tí eiga vit at velja tveir royndar persónar á Fólkingi, sum ikki sita í lögtinginum men sum hava respekt í donskum stjórnarumhvøvi.

Fólkaflokkurin og Javnaðarflokkurin eiga hvør sín mann, sum er fyrrverandi lögtings- og fólkingssmaður, og sum er fyrrverandi landsstýrismaður og lögmaður. Hvat er tí meira upplagt, at enn at stilla Anfinn Kalsberg og Jóannes Eidesgaard upp til Fólkingið?

Fyri okkum á síðulinjuni hevði tað verið sera spenn-

andi, tí hetta hevði givið Sambandinum og Høgna Hoydal ein skarpan gang.

Hetta er í veruleikanum einasti reelli møguleiki hjá Javnaðarflokkinum og Fólkaaflokkinum at vinna fólkingssvalið, og Føroya fólk høvdu í øllum førum fingið tveir serdeilis royndar politikarar á Fólkingi.

Tað er púra vanligt – eitt nú í Danmark – at fyrrverandi ráðharrargerast ambassadørar í ørðum londum. Tað er ikki av tilvild, men tað er tí, at slíkir persónar við síni fortíð hava serliga

slagkraft. Tað hava Anfinn Kallsberg og Jóannes Eidesgaard eisini.

So Aksel og Jørgen, vísið nú, hvussu taktiskir tit eru!

» Skapa okkara egnu fortreytir

SJÚRÐUR JACOBSEN
KJAK Á SÍÐU 25

» Avtalan millum Kaj Leo og Lenu

JACOB VESTERGAARD
KJAK Á SÍÐU 26

Almennir stjórar eru friðaðir

– Eg sparki ongan uppeftir!

Tað staðfesti Kaj Leo Johannesen, eftir at vit á hesum stað speiróku lögmann fyri at sparka frákoyrda aðalstjóran í Uttanríkisráðnum uppeftir – við aðalstjóraløn, sum lögmaður kortini sigur, at hann ikki fær.

Men lögmaður kann siga, hvat hann vil. Um vit siga, at Herluf Sigvaldson verður ráðgevi líka til hann fer frá fyri aldur, so hevur hetta krummspringið hjá lögmanni kostað okkum skattgjaldarum einar 12 milliónir krónur. Harafturat fær frákoyrði aðalstjórin aðalstjóraeftirløn.

Um hetta ikki er at sparka uppeftir, harra lögmaður, hvat er tað so?

Almennu Føroyar hava ein misteinkiliga løgnan starvsfólkapolitikk. At koyra eina skrivstovu-kvinnu ella eina vaskikonu, tað er einki problem. Tær fáa fótin í reyvina, tá sparast skal. Men at koyra ein stjóra til hús – ein stjóra, sum ikki kann brúkast, tað má man ikki. Tí finnur man

bara upp á okkurt til teir at gera. Í Tinganesi situr ein slíkur – tildømis. Hann hevur skrivað undir semjuna við Herluf Sigvaldson sum »virkandi lögmannsstjóri«. Tað kann man eisini blíva, tá man er frákoyrdur aðalstjóri í Mentamálaráðnum. Sparkaður uppeftir? Tja...

Ímyndið tykkum um Posta framvegis var ein almennur stovnur. So sótu fleiri frákoyrdir postverksstjórar úti í Tinganesi í onkrum uppfunnum stórvum. Og fyrstilið tykkum, um Smyril Line var ein almennur stovnur, hvat skuldi lögmaður so gjørt við allar teir frákoyrdu stjórnarar har? So hevði verið trongt í Tinganesi.

So parolan hjá lögmanni og almennu umsitingini er, at ert tú einaferð komin á ovastu rók í almennu umsitingini, so verður tú sitandi, kosta hvat tað kosta vil!

Ergo: Vit hava veikar politikarar – og alt ov sterkar leiðandi embætismenn. Tað er ikki gott.